

За намирането на партньор в живота, фануропитата и гръцкия светец

На 27 август Православната църква почита св. Фанурий.

Гръцкият светец е изключително почитан в южната ни съседка, където всяко домакинство приготвя и носи в храма т. нар. „фануропита“, посветена на светеца св. Фанурий.

Почти няма семейство, което да не приготвя този сладък хляб. В Гърция вярват, че този светец помага за намирането на всичко необходимо за човека, вероятно заради етимологията на името на светеца, което означава „откриващ“, „правещ явно“.

Но вярващите в България се обръщат към светеца най-вече за откриване на спътник в живота. В България св. Фанурий се почита много.

Икони на св. Фанурий, за които вярващите твърдят, че са чудодейни, има в столичния храм „Св. св. Кирил и Методий“ при Женския пазар и в Обрадовски манастир „Свети Мина“ край София. Той е много почитан в Бургас и Варна. Тази година беше изграден и храм „Св. мчк. Фанурий“ в гр. София, р-н „Слатина“, кв. „Христо Ботев“. Като в храмовете се извършват и Акатисти на св. Фанурий.

Предлагаме Ви и рецепта:

ФАНУРОПИТА

1 ч.ч. вода (или прясно изцеден сок от портокал)

1 ч.ч. захар

1/2 ч.ч. олио

1 и 1/2 ч.ч. брашно (може и малко повече)
1 ч.ч. нарязани на едро орехи
1 шепа стафиди
1 ч.л. бакпулвер
1 ч.л. канела
1 ч.л. карамфил (смян)
1 шепа сусам

Разбиват се първо с миксер олиото и захарта, после се налива водата (сока) и след това се добавя брашното, смесено с бакпулвера (брашното се бърка без миксер). След като се получи хомогенна смес, се добавят стафидите, орехите, канелата и карамфила. Готовата смес се излива в намазнена и набрашнена тава и се поръсва обилно със сусам. Пече се на 160° С около 1 час.

Житие на свети великомъченик Фанурий

Този бляскав Христов поборник и непобедим мъченик, дивният Фанурий, не е известно откъде е родом, кои са били родителите му и в кое време е живял, пред кои царе се е подвизавал и борил за вярата Христова. Защото житието му се е загубило по време на турското робство, когато и много други неща са изчезнали и изпаднали в неизвестност. Само това се знае, че по времето, когато агаряните завладели прочутия остров Родос поради нашите грехове, управителят на острова пожелал да възстанови стените на града, разрушени при обсадата. Извън крепостта, на няколкокостотин метра южно от нея, имало развалини от огради, които според мълвата били от първата крепост. Тъкмо от тия развалини агарянинът наредил да се събират камъни за градежа. Докато копаели и разравяйки онова място, открили прекрасна църква, но и тя била в по-голямата си част разрушена. Като разкопали до пода ѝ, открили и много икони – все разрушени и заличени, а само иконата на св. Фанурий била здрава и сияйна, сякаш била нарисувана същия ден.

И тъй, след като бил открит онзи всечестен храм със светите икони, дошъл преосвещеният архиерей на областта на име Нил, човек свят и учен, и разчел надписа на оная икона, който гласял: “Свети Фанурий”. Иконата имала следния вид: светецът е облечен във военни дрехи, на възраст съвсем млад; в дясната си ръка държи кръст, а в горната част на кръста гори свещ; наоколо по иконата има изобразени 12 сцени от мъчението: светецът на разпит пред владетеля; или е ограден от много войници, които го удрят с камъни по устата и главата; или е проснат на земята и войниците го бичуват; или лежи гол и с железни нокти разкъсват месата му; или стои в затвора; или пак е изправен пред тиранина на разпит; или го обгарят с факли; или го измъчват върху колелото на мъченията; или е хвърлен между зверовете; или са го затиснали с огромен камък; или стои пред истуканите и държи в ръцете си запалени въглени, и един дявол във въздуха плаче и ридает; или светецът е прав сред голяма гора и се моли, а ръцете му са вдигнати към небето.

От тези именно 12 мъченически сцени, изобразени върху иконата, епископът разбрал, че светецът е мъченик. Тогава този добър и благочестив архиерей веднага изпратил представители пред господарите на областта, за да им дадат тоя храм да го обновят, но те не пожелали. Тогава сам епископът лично отишъл в Цариград и взел позволение да обновят храма. Така той бил изграден, както и днес се вижда, извън стените на крепостта и станал причината на много чудеса, от които ще разкажа едно в уверение на всички, за да се възрадваме вие, които обичате и почитате светеца.

В онова време остров Крит нямал православен архиерей, а латинец, защото бил под венецианска власт, а те с лукавство не позволявали да се постави нов архиерей – ни митрополит, ни епископ – когато предишният умираше. Лукавството имало за цел след време да могат да обърнат православните към папското учение. И тъй, които православни искали да приемат свещения сан, отивали в остров Китира и там се ръкополагали. Така веднъж трима

дякони тръгнали от остров Крит и дошли при епископа в Китира, а той ги ръкоположил за свещеници. Когато обаче се връщали в родния си о. Крит, в морето били нападнати и пленени от агаряните, които ги отвели в Родос и ги предали пак на агаряни.

А нещастните новоръкоположени свещеници ден и нощ оплаквали съдбата си. Там те чули за големите чудеса на св. Фанурий и веднага почнали с горещи сълзи да се молят на светеца да ги освободи от тежкото робство. А понеже били разделени между господарите, които ги владеели, те решили всеки поотделно да отидат и да се поклонят в храма на светеца. И отивайки, по Божия воля, те се събрали тримата и заедно паднали пред иконата на светеца, мокрейки земята с потоци сълзи, за да ги освободи от ръцете на агаряните. После си тръгнали малко утешени и всеки отишъл при господаря си с надеждата, че ще намери милост, както и станало, защото светецът се бил смилил над сълзите им и бил чул молбата им. И през оная нощ той се бил явил на агаряните, които ги владеели, и им заповядал да оставят рабите Божии да отидат и се поклонят в неговия храм. Но агаряните помислили, че това е някакво чародейство и поставили свещениците във вериги и ги подложили на мъчения. Но светецът дошъл през нощта и им свалил веригите, като ги насърчил с думите, че на другия ден непременно ще ги освободи. След това се явил на агаряните и строго ги смъмрил като казал, че ако на другия ден те не освободят свещениците, ще видят силата Божия. Тогава светецът си отишъл и – о, чудо! – всички, които били в ония три къщи, малки и големи, се събудили слепи и парализирани, измъчвани от най-остри болки. И както лежали и не могли да станат, извикали сродниците си и се посъветвали какво да сторят. Така решили да изпратят да доведат пленниците, а когато нещастните трима свещеници дошли, те ги попитали дали могат да ги излекуват. Онези отговорили: “Ние ще помолим Бога, а Той да стори така, както Му е угодно”. А светецът и третата нощ се явил на агаряните и им рекъл: “Ако не изпратите в моя храм писмено уверение за освобождаването им, нито здраве ще имате, ни жадуваната светлина”. Тогава ония пак се посъветвали с роднини и приятели и всеки един от тях изпратил освободително писмо за своя пленник, като ги поставили пред иконата на светеца. И о, чудо! Докато пратениците се завърнат от храма, предишните парализирани и слепи люде се видели здрави. Те се удивили от това и освободили свещениците, дали им пари за завръщането, любезно ги изпратили да си отидат по родните места. Тогава те прерисували иконата на св. Фанурий и я взели в своята страна, и всяка година почтително празнували паметта на светеца. По неговите свети молитви, Христе Боже, помилуй нас. Амин!